

Publicerad 2013-10-29 09:44 av Peter Stjerngrim

*Vidare tanke och klarläggande om inte för just dig eller någon annan
som läser dessa ord och texten som denna text förestod ...*

... så för mig själv ...

När jag var liten ...

... fanns det en period
då jag kände mig vilsen
och kände det inom mig
både som om
jag såg och kände allt
som händer runt omkring ...

... men var gång jag
trodde mig om
att förstå vad som hände
och varför det fick mig
att känna det jag kände ...

... så visade det sig
rätt snart
att det var uppenbart
att jag inte riktigt förstod ...

- Att det inte var mig
det var fel på
vare sig nu eller då
Utan det var den värld
jag ännu en tid
var tvungen att
acceptera mig vara
fullständigt ulämnad till
och bunden vid ...

Befrielsen kom
så småningom
när jag äntligen
kom till insikt om
att jag var tämligen unik
och en synnerligen älskvärd individ ...

Ty ingen annan var som mig

Det fanns helt enkelt bara en av mig
Och denna mig som visade sig vara jag
skulle jag vara rädd om ...

... varje dag ...

För redan då visste jag
någonstans inom mig
att jag någon gång i framtiden
som väntade rätt snart
skulle bli på väg att bli
den jag är idag ...

Och på gott och ont
så skulle det komma
att visa sig
vara rätt bra!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten